

¹رُؤْيَا إِسْعَىٰ بْنِ أَمُوصَ، الَّتِي رَأَاهَا عَلَىٰ يَهُوذَا وَأَوْرُسَلِيمَ، فِي أَيَّامِ عُزِّيَّا وَيُوَنَامَ وَآخَارَ وَحَرْفِيَّا مُلُوكَ يَهُوذَا، ²إِسْمَعِي أُنْبِيَّهَا السَّمَاوَاتِ وَأُصْغِي أُنْبِيَّهَا الْأَرْضِ لِأَنَّ الرَّبَّ يَتَكَلَّمُ، رَبِّيْتُ بَيْنَ وَتَسَاءُتُهُمْ، أَمَّا هُمْ فَعَصَوْا عَلَىٰ. ³الْتَوُّزُ يَعْرِفُ قَانِيهِ وَالْجَمَارُ مِغْلَفَ صَاحِبِهِ، أَمَّا إِسْرَائِيلُ فَلَا يَعْرِفُ. شَعْبِي لَا يَعْقِلُ. ⁴وَبُلْ لِلْأُمَّةِ الْخَاطِئَةِ، الشَّعْبِ الْثَقِيلِ الْإِنِّمِ، تَسْلُ قَاعِلِي السَّرِّ، أَوْلَادِ مُفْسِدِينَ. تَرَكُوا الرَّبَّ، اسْتَهَانُوا بِقُدُّوسِ إِسْرَائِيلَ، ارْتَدُّوا إِلَىٰ وَرَاءِ. ⁵عَلَيَّ مَ بَصُرْتُونَ بَعْدَ. تَرْدَادُونَ رِغَانًا. كُلُّ الرَّأْسِ مَرِيضٌ وَكُلُّ الْقَلْبِ سَقِيمٌ. ⁶مِنْ أَسْفَلِ الْقَدَمِ إِلَى الرَّأْسِ لَيْسَ فِيهِ صِحَّةٌ، بَلْ جُرْحٌ وَخَبَاطٌ وَصَرْبَةٌ طَرِيَّةٌ لَمْ تُعْصَرْ وَلَمْ تُعْصَبْ وَلَمْ تُكْنَسْ بِالرَّيْبِ. ⁷بِلَاذِكُمْ خَرَبَتْ. مُدْنُكُمْ مُحْرَقَةٌ بِالنَّارِ. أَرْضُكُمْ تَأْكُلُهَا غُرَبَاءُ قُدَامَكُمْ وَهِيَ حَرِبَةٌ كَانِقِلَابِ الْغُرَبَاءِ. ⁸فَتَبَيْتِ ابْنَةُ صِهْيَوْنَ كِمِطْلَةٍ فِي كَرْمِ، كَحَيْمَةٍ فِي مَقْتَةٍ، كَمَدِينَةٍ مُحَاصَرَةٍ. لَوْلَا أَنَّ رَبَّ الْجُنُودِ أَبْقَىٰ لَنَا بَقِيَّةً صَغِيرَةً لَصِرْنَا مِثْلَ سَدُومَ وَتَسَاءُتِهَا عُمُورَةً. ¹⁰إِسْمَعُوا كَلَامَ الرَّبِّ يَا قُضَاةَ سَدُومَ. أَصْغُوا إِلَىٰ سَرِيعَةِ إِلَهَاتِ يَا شَعْبَ عُمُورَةٍ، ¹¹لِمَاذَا لِي كَثُرَتْ دَبَائِحُكُمْ. يَقُولُ الرَّبُّ اتَّخَفْتُ مِنْ مُحْرَقَاتِ كِبَاشِي وَشَحْمِ مُسَيَّمَاتِ، وَبَدَمِ عُجُولٍ وَخِرْقَانِ وَيُيُوسِ مَا أَسْرُ. ¹²جَيْتَمَا تَأْتُونَ لِتَطْهَرُوا أَمَامِي، مِنْ طَلَبِ هَذَا مِنْ أَيْدِيكُمْ أَنْ تَدُوسُوا دِيَارِي. ¹³لَا تَعُودُوا تَأْتُونَ بِتَقْدِمَةٍ بَاطِلَةٍ. التَّجُورُ هُوَ مَكْرَهُهُ لِي. رَأْسُ الشَّهْرِ وَالسَّبْتُ وَبِدَاءُ الْمَحْفَلِ. لَسْتُ أَطِيقُ الْإِنِّمَ وَالْإِعْيَكَافَ. ¹⁴رُؤُوسُ شُهُورِكُمْ وَأَعْيَادُكُمْ بَعْصَهَا تَفْسِي. صَارَتْ عَلَيَّ ثِقْلًا. مَلِكْتُ جَمَلَهَا. ¹⁵فَجِئْتُ تَسْطُونَ أَيْدِيَكُمْ أَسْرُ عَيْنِي عَنْكُمْ، وَإِنْ كَثُرْتُ الصَّلَاةَ لَا أَسْمَعُ. أَيْدِيكُمْ مَلَأَتْ دَمًا. ¹⁶إِعْتَسِلُوا. تَتَّقُوا. اغْرُلُوا بِسَرِّ أَفْعَالِكُمْ مِنْ أَمَامِ عَيْنِي. كُفُّوا عَنْ فِعْلِ السَّرِّ. ¹⁷تَعْلَمُوا فِعْلَ الْخَيْرِ. اطْلُبُوا الْحَقَّ. انْصِفُوا الْمَظْلُومَ. أَقْضُوا لِلْيَتِيمِ. حَامُوا عَنِ الْأَرْمَلَةِ. ¹⁸هَلُمَّ تَتَحَاجَّجْ، يَقُولُ الرَّبُّ. إِنْ كَانَتْ خَطَايَاكُمْ كَالْقَرْمِزِ تَبْيَضُ كَالنَّجْلِجِ. إِنْ كَانَتْ جَهْرَاءَ كَالدُّودِيِّ تَصِيرُ كَالصُّوفِ. ¹⁹إِنْ شِئْتُمْ وَسَمِعْتُمْ تَأْكُلُونَ خَيْرَ الْأَرْضِ. ²⁰وَإِنْ أَبَيْتُمْ وَتَمَرَّدْتُمْ تُؤْكَلُونَ بِالسَّيْفِ. لِأَنَّ قَمَّ الرَّبِّ تَكَلَّمَ. ²¹كَيْفَ صَارَتْ الْقَرْيَةُ الْأَمِيَّةُ رَانِيَّةً. مَلَأَتْهَا خَقًا. كَانَ الْعَدْلُ بَيْتًا فِيهَا. وَأَمَّا الْآنَ فَالْقَائِلُونَ. ²²صَارَتْ فَصْلُكَ رَعْلًا وَجَمْرُكَ مَعْشُوشَةً بِمَاءٍ. ²³رُؤْسَاؤُكَ مُتَمَرِّدُونَ وَلُغَفَاءُ اللُّصُوصِ. كُلُّ وَاحِدٍ

¹Dies ist die Geschichte Jesaja's, des Sohnes des Amoz, welches er sah von Juda und Jerusalem zur Zeit Usias, Jothams, des Ahas und Hiskia, der Könige Juda's. ²Höret, ihr Himmel! und Erde, nimm zu Ohren! denn der HERR redet: Ich habe Kinder auferzogen und erhöht, und sie sind von mir abgefallen. ³Ein Ochse kennt seinen Herrn und ein Esel die Krippe seines Herrn; aber Israel kennt's nicht, und mein Volk vernimmt's nicht. ⁴O weh des sündigen Volks, des Volks von großer Missetat, des boshaften Samens, der verderbten Kinder, die den HERRN verlassen, den Heiligen in Israel lästern, zurückweichen! ⁵Was soll man weiter euch schlagen, so ihr des Abweichens nur desto mehr macht? Das ganze Haupt ist krank, das ganze Herz ist matt. ⁶Von der Fußsohle bis aufs Haupt ist nichts Gesundes an ihm, sondern Wunden und Striemen und Eiterbeulen, die nicht geheftet noch verbunden noch mit Öl gelindert sind. ⁷Euer Land ist wüst, eure Städte sind mit Feuer verbrannt; Fremde verzehren eure Äcker vor euren Augen, und es ist wüst wie das, so durch Fremde verheert ist. ⁸Was noch übrig ist von der Tochter Zion, ist wie ein Häuslein im Weinberge, wie die Nachthütte in den Kürbisgärten, wie eine verheerte Stadt. ⁹Wenn uns der HERR Zebaoth nicht ein wenig ließe übrigbleiben, so wären wir wie Sodom und gleich wie Gomorra. ¹⁰Höret des HERRN Wort, ihr Fürsten von Sodom! Nimm zu Ohren unsers Gottes Gesetz, du Volk von Gomorra! ¹¹Was soll mir die Menge eurer Opfer? spricht der HERR. Ich bin satt der Brandopfer von Widdern und des Fettes

مِنْهُمْ يُحِبُّ الرِّشْوَةَ وَيَبْغِي الْعَطَايَا. لَا يَقْضُونَ لِلْيَتِيمِ،
وَدَعَا الْأَرْمَلَةَ لَا تَصِلْ إِلَيْهِمْ.²⁴ لِذَلِكَ يَقُولُ السَّيِّدُ رَبُّ
الْجُنُودِ عَزِيزُ إِسْرَائِيلَ، أَه. إِنِّي أَسْتَرْجِعُ مِنْ حُصَمَائِي
وَأَتَّقِمُ مِنْ أَعْدَائِي،²⁵ وَأُرُدُّ يَدَيَّ عَلَيْكَ، وَأُنْقِي رَعْلَكَ كَأَنَّهُ
بِالْيُورَقِ، وَأَنْزِعُ كُلَّ قَصْدِيرِكَ،²⁶ وَأَعِيدُ قُصَاتِكَ كَمَا فِي
الْأَوَّلِ وَمُشِيرِيكَ كَمَا فِي الْبَدَاءَةِ. بَعْدَ ذَلِكَ تُذْعِنُ مَدِينَةُ
الْعَدْلِ، الْقَرْيَةُ الْأَمِينَةُ.²⁷ صَهْيُونَ تُفْدَى بِالْحَقِّ وَتَائِبُوهَا
بِالْبَرِّ.²⁸ وَهَلَاكُ الْمُذْنِبِينَ وَالْخَطَاةِ يَكُونُ سَوَاءً، وَتَارِكُو
الرَّبِّ يَفْتَنُونَ.²⁹ لَأَنَّهُمْ يَحْجُلُونَ مِنْ أَشْجَارِ الْبُطْمِ الَّتِي
اشْتَهَيْتُمُوهَا وَتُخْرَوْنَ مِنَ الْجَنَّاتِ الَّتِي
اِحْتَرْتُمُوهَا.³⁰ لَأَنَّكُمْ تَصِيرُونَ كِبْطَمَةً قَدْ دُبِلَ وَرَقُهَا
وَكَجَنَّةٍ لَيْسَ لَهَا مَاءٌ.³¹ وَبَصِيرُ الْفَوَئِي مَسَافَةٌ، وَعَمَلُهُ
سَرَارٌ، فَيَحْتَرِقَانِ كِلَاهُمَا مَعًا وَلَيْسَ مَنْ يُطْفِئُ.

von den Gemästeten und habe keine Lust zum Blut der Farren, der Lämmer und Böcke.¹² Wenn ihr hereinkommt, zu erscheinen vor mir, wer fordert solches von euren Händen, daß ihr auf meinen Vorhof tretet?¹³ Bringt nicht mehr Speisopfer so vergeblich! das Räuchwerk ist mir ein Greuel! Neumonde und Sabbate, da ihr zusammenkommt, Frevel und Festfeier mag ich nicht!¹⁴ Meine Seele ist feind euren Neumonden und Jahrfesten; ich bin ihrer überdrüssig, ich bin's müde zu leiden.¹⁵ Und wenn ihr schon eure Hände ausbreitet, verberge ich doch meine Augen vor euch; und ob ihr schon viel betet, höre ich euch doch nicht; denn eure Hände sind voll Blut.¹⁶ Waschet, reiniget euch, tut euer böses Wesen von meinen Augen, laßt ab vom Bösen;¹⁷ lernet Gutes tun, trachtet nach Recht, helfet dem Unterdrückten, schaffet dem Waisen Recht, führet der Witwe Sache.¹⁸ So kommt denn und laßt uns miteinander rechten, spricht der HERR. Wenn eure Sünde gleich blutrot ist, soll sie doch schneeweiß werden; und wenn sie gleich ist wie Scharlach, soll sie doch wie Wolle werden.¹⁹ Wollt ihr mir gehorchen, so sollt ihr des Landes Gut genießen.²⁰ Weigert ihr euch aber und seid ungehorsam, so sollt ihr vom Schwert gefressen werden; denn der Mund des HERRN sagt es.²¹ Wie geht das zu, daß die fromme Stadt zur Hure geworden ist? Sie war voll Rechts, Gerechtigkeit wohnte darin, nun aber Mörder.²² Dein Silber ist Schaum geworden und dein Getränk mit Wasser vermischt.²³ Deine Fürsten sind Abtrünnige und Diebgesellen; sie nehmen alle gern

Geschenke und trachten nach Gaben; dem Waisen schaffen sie nicht Recht, und der Witwe Sache kommt nicht vor sie.²⁴ Darum spricht der HERR HERR Zebaoth, der Mächtige in Israel: O weh! Ich werde mich trösten an meinen Feinden und mich rächen an meinen Widersachern;²⁵ und muß meine Hand gegen dich kehren und deinen Schaum aufs lauterste ausfegen und all dein Blei ausscheiden²⁶ und dir wieder Richter geben, wie zuvor waren, und Ratsherren wie im Anfang. Alsdann wirst du eine Stadt der Gerechtigkeit und eine fromme Stadt heißen.²⁷ Zion muß durch Recht erlöst werden und ihre Gefangenen durch Gerechtigkeit,²⁸ daß die Übertreter und Sünder miteinander zerbrochen werden, und die den HERRN verlassen, umkommen.²⁹ Denn sie müssen zu Schanden werden über den Eichen, daran ihr Lust habt, und schamrot werden über den Gärten, die ihr erwählt,³⁰ wenn ihr sein werdet wie eine Eiche mit dünnen Blättern und wie ein Garten ohne Wasser,³¹ wenn der Gewaltige wird sein wie Werg und sein Tun wie ein Funke und beides miteinander angezündet wird, daß niemand lösche.